

Norge.

Utkast til lov om tillegg til lov av 2. juni 1906 om forbud mot at utlendinger driver fiske m. v. innenfor Norges fiskerigrense.

I lov av 2. juni 1906 om forbud mot at utlendinger driver fiske m. v. innenfor Norges fiskerigrense får § 1 dette tillegget som ny andra led:

Dette gjelder dog ikke sportsfiske med håndredskap.

Bemærkninger til udkastet.

Når det gjelder sportsfiske i saltvann finnes de norske bestemmelser i lov av 2. juni 1906 om forbud mot at utlendinger driver fiske m. v. innenfor Norges fiskerigrense.

Det fremgår her av lovens § 1 at det er forbudt for andre enn norske statsborgere eller innvånere av riket å drive fiske innenfor den norske fiskerigrense. Ifølge lovens § 5 er disse regler ennå strengere når det gjelder saltvannsfiske i Finnmark. Loven er absolutt og gjelder alle slags former for fiske, også sportsfiske.

Videre er det loven av 27. februar 1930 om laks- og ørretfiskeriene. Det fremgår her av lovens § 2 at dette fisket er fritt for norske borgere med visse unntak som følger av § 1. Det opplyses i landbruksdepartementet, som laks- og ørretfiskeriene sorterer under, at man her ikke griper inn mot andre enn norske statsborgere som fisker laks- og sjøørret ved kysten på annen måte enn mot norske statsborgere.

Når det gjelder andre fiskesorter, som reguleres av loven av 1906, er problemstillingen mere innviklet. Man bør dog i loven av 2. juni 1906 kunne skyte inn et nytt ledd i § 1 mellom første og siste ledd som kunne lyde som følger: „Dette gjelder dog ikke sportsfiske med håndredskap.“ Det ville da være nødvendig med en klarere definisjon av begrepet sportsfiske, også da av begrepet håndredskap.

Problemstillingen for det norske fiskeridepartement er nå at fiskeriorganisasjonene på Østlandet har protestert mot den formen for sportsfiske som norske sportsfiskere driver. Disse protestene er imidlertid for en stor del basert på at disse sportsfiskerne selger sin fangst. Hvis en slik

lovendring som foreslått skulle ha sjanse for å gjennomføres, måtte det da være underforstått at sportsfiskerne ikke kunne selge sin fangst. Det kunne derfor være spørsmål om å formulere unntaksbestemmelsen slik, at man understreket at det bare gjaldt sportsfiske, hvor fangsten ikke omsettes.

Når det gjelder den begrensning som ligger i begrepet håndredskap kunne det være spørsmål om å regne opp de former for håndredskap som kan brukes, men dette støter på ganske store vanskeligheter, idet enkelte former for håndredskap, f. eks. pilk o. l., jo også brukes av yrkesfiskere.

Den beste løsningen for Norges vedkommende må derfor være at man legger hovedvekten på at fangsten ikke kan selges. I motivene til lovforslaget måtte det slås fast at fangsten ikke kan omsettes, da det ellers ikke vil kunne oppfattes som sportsfiske.

Hverken landbruksdepartementet eller fiskeridepartementet, som har med disse sakene å gjøre, har ennå drøftet spørsmålet om en nærmere definisjon av begrepet sportsfiske og av begrepet håndredskap.

Sverige.

Utkast till lag angående ändring i lagen den 1. december 1950 (nr. 596) om rätt till fiske.

Härigenom förordnas, att 4 och 21 §§ lagen den 1. december 1950 om rätt till fiske skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

4 §.

Likställd med svensk medborgare med avseende å fiske i allmänt vatten är utlänning, som sedan minst två år har hemvist i riket;

medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge i fråga om rätt att med handredskap bedriva fritidsfiske i havet; samt utländsk innehavare av enskild fiskerätt i fråga om rätt att från det enskilda vattnet sträcka fast redskap vidare ut i allmänt vatten.

I övrigt må den som ej är svensk medborgare bedriva fiske i allmäntvatten endast efter tillstånd av Konungen.